

РЕШЕНИЕ

№ 24578

гр. София, 16.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 25.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **5633** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., с адрес [населено място],[жк] [жилищен адрес] срещу Решение № 3061/10.04. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Правят се възражения, че административният орган е постановил решението в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ като е игнорирал факта, че причините за напускане на страната по произход са свързани с наличието на заплаха за живота и сигурността му. Твърди, че анализът на обстановката в С. е формален и не съответства на личната бежанска история, не е изследвано обстоятелството относно местоживеенето в С. и ситуацията със сигурността в региона на страната, в който евентуално ще бъде върнат. В този район продължават сраженията и действията в резултат от все още активната гражданска война. Налице е реална възможност жалбоподателя да бъде принудително мобилизиран в сирийската армия или да бъде убит при продължаващите военни действия. Счита, че са налице предпоставките по смисъла на закона за предоставяне на международна закрила. В хода на съдебното производство възраженията се поддържат лично от жалбоподателя и чрез адв. Н..

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез старши юрисконсулт М. К., в писмени бележки прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Излага подробни доводи за

законосъобразност на оспореното решение.

Прокурор С. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Административен съд – София град, I отделение, 43 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството за закрила е започнало по молба за международна закрила с вх. № ПМЗ – В – 955/12. 12. 2024 г. на РПЦ [населено място], подадена от А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], Област Х., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: женен, с лични данни установени с декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В производството на основание чл. 63а и сл. от ЗУБ е проведено интервю с кандидата за закрила при спазване на разписаните в посочените разпоредби правила – предварително уведомяване на разбираем език, видно от положения подпис на протокол с рег. № УП-7354/27.02.2025г. (л. 33 – л. 36 от делото). Интервюто е проведено в присъствието на преводач. Видно от протокола за проведено интервю, А. А. М. твърди, че е напуснал С. през 2014 г. за Л., нелегално, заедно със семейството му. Останал в Л. до 2023г., след което се върнал в С.. Повторно напуснал нелегално С. през октомври 2024 г. за Турция, откъдето влязъл нелегално в Република България. Целта му била да стигне до Германия, но полицията го задържала в С.. Посочва, че в С. е имал проблеми с баща си, който бил много религиозен. Баща му го биел и затова заминал за Л.. Не е осъждан в държавата по произход, не е имал проблеми заради принадлежността си към етническата група на арабите, нито заради изповядваната от него религия. Не е участвал в политически партии или партийни мероприятия. Не е служил в армията, не е получавал призовка. Не желае да се завърне в страната по произход заради конфликта с баща му. Причината за напускане на страната по произход е семейния конфликт, желае да живее нормално. Районът в който е живял в С. като цяло е спокоен. В С. върху жалбоподателя е упражнявано насилие само от баща му, заради когото А. А. М. не желае да се завърне в страната по произход.

В хода на административното производство е приета справка № МД 02 – 159/14. 03. 2025 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно актуалната обществено – политическа обстановка в С..

Получено е становище от ДАНС с рег. № М 2073/06.02. 2025 г., че не възразява да бъде предоставена закрила на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Изготвено е Становище рег. № УП 7354/04.07.2025 г. на А. Т., старши експерт в отдел „ПМЗ – кв. В.“, РПЦ [населено място], с което е направено предложение да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

При така изложената фактическа обстановка ответникът е формирал извод, на първо място, че не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, тъй като чужденецът не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група – не е налице „основателно опасение от преследване“. Молбата за предоставяне на международна закрила е мотивирана с конфликт в семейството. Не са посочени никакви относими към предпоставките за предоставяне на статут причини, обосноваващи опасения за преследване. В оспореното решение е мотивирано, че кандидатът за международна закрила не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Въз основа на справката относно обстановката в С. е прието, че има спорадични актове на насилие, които не могат да се оценят като въоръжен конфликт и няма основание за предоставяне на субсидиарна

закрила по чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

С тези мотиви решаващият орган е стигнал до извода, че не са налице предпоставките освен по чл.8 от ЗУБ за предоставяне на бежански статут, така и по чл. 9, ал. 1-3 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. С оглед изложеното, по молбата на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. е отказано предоставяне на международна закрила с оспореното решение.

Ответникът е представил актуална справка от 19.05.2025г.(л.76) за обществено-политическа обстановка в С., както и предходни справки от 13. 03. 2025 г. и 03. 04. 2025 г.

От страна на жалбоподателя са представени в превод на български език: заповед за арест от 06. 02. 2024 г. по обвинение на баща му, че не се придържа към неговите инструкции, не му се подчинява и не зачита решенията на баща си. Прокуратурата в окръг Т. връща задочната присъда на А. А. М., лишаване от свобода за срок от три години.

Представено е в превод на български език и писмо от Главно командване на Силите за самозащита в С. и Източна С. за арестуване на А. А. М. и изправяне пред военен съд заради престъплението бягство.

Представено е и заверено копие на лична карта, както и текст от видеозапис на бащата на жалбоподателя с религиозни изявления, съдържащи неудовлетворение от поведението на синовете му досежно зачитането на религиозните норми и правила и волята на баща им.

По делото е приета и справка относно актуалната обществено – политическа обстановка в С. в района на провинция Х. и [населено място].

Предоставена е възможност на жалбоподателя да даде обяснения, в които същият потвърждава, че има конфликт с баща си, който е много религиозен. Посочва, че е живял 5 години в Л., напуснал, защото положението на сирийците в Л. станало по-лошо. Върнал се в С. и отново заминал за Л. заради проблемите с баща му. Иска да бъде оставен в България и да живее свободен и нормален живот.

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган – от председателя на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ. С оглед изложеното се прави изводът, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

В административното производство са спазени регламентираните правила в чл. 58 и следващите от ЗУБ – приета е молба за международна закрила от А. А. М., същият е уведомен на разбираем за него език относно процедурата, която следва, видно от положен подпис върху писмено копие на Указанията, в проведеното интервю са участвали преводач от арабски език, дадена е възможност на кандидата да изложи историята си, зададени са му уточняващи въпроси.

Съдът счита, че решението е мотивирано, постановено е при изяснена фактическа обстановка, както и е обсъдена актуалната обстановка в С., като са цитирани различни източници на информация и е формиран извод, че в действителност обстановката в С. не е достигнала прага на всеобхватно насилие в рамките на вътрешен въоръжен конфликт.

По приложението на материалния закон, съдът също счита, че материалният закон е приложен правилно.

Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата

на тази държава или да се завърне в нея - чл. 8, ал.1 ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 4 и 5 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация.

Правилно административният орган е обосновал извода за липсата на предпоставките за приложение на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, тъй като в процесния случай по отношение на чужденеца не са налице конкретни данни и доказателства, които да обосноват извод за основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Кандидатът посочва при проведеното интервю, че същият не е членувал в политическа партия или организация, както и във въоръжена групировка, както и че не е имал проблеми с официалните власти в страната на произход. Има проблем с баща си, което не е основание за получаване на бежански статут. Тези негови твърдения обосновават извод за липсата на основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

По отношение на основанията за прилагане на хуманитарен статут спрямо чужденеца по чл. 9 ЗУБ - също изводите на ответника са правилни. Предвид данните, съдържащи се в интервюто на молителя, решаващият орган е приел, че липсват доказателства жалбоподателят да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ - като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко и унижително отнасяне, или наказание. Не се установява да е напуснал след като е изложен на реална опасност от тежки посегателства /такива по чл.9, ал.2/, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В тази връзка, както вече беше посочено, самият жалбоподател твърди, че не е имал проблеми с официалните власти, не е бил задържан, съден или осъждан, не твърди също така спрямо него да е оказвано насилие. Следователно, споделят се от съда изводите на административния орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ.

Относно приложението на разпоредбата на т.3 на чл. 9 ЗУБ, регламентираща предоставяне на закрила при реална опасност от тежки и лични заплахи, срещу живота и личността му като гражданско лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, следва да бъде отбелязано, че при разглеждането на този въпрос съдът съобразява и решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г., съгласно което използваните изрази „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание, наложени на молител“ в член 15, букви а) и б) от Директива 2004/83/ЕО, абсолютно идентични на тези, посочени в Закона за убежището и бежанците, обхващат ситуации, при които молителят за хуманитарен статут е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. От друга страна, посегателството, дефинирано в член 15, буква в) от Директивата като изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността“ на молителя, обхваща една по - обща опасност от посегателство -по - скоро се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността“ на цивилно лице, отколкото определени насилия. Освен това тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт“. На последно място, разглежданото насилие в основата на посочените заплахи е квалифицирано като „безогледно“ -термин, който предполага, че насилието може да се разпростира към лица без оглед на личното им положение. В този

контекст изразът „лични“ трябва да се разбира като обхващащ посегателства, насочени срещу цивилни лица без оглед на тяхната самоличност, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи тежките заплахи, посочени в член 15, буква в) от Директивата.

В това отношение следва да се уточни, че колкото по - способен е евентуално молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по - ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила. Съгласно посоченото решение на съда на Европейския съюз член 15, буква в) от Директивата във връзка с член 2, буква д) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Реална опасност за жалбоподателя да претърпи тежките заплахи, посочени в член 15, буква в) от Директивата не съществува, както и няма нарушение на принципа „забрана за връщане“ във връзка с настъпилата промяна в обществено – политическата обстановка в С..

Във връзка с изложеното съдът обсъди справка вх. № МД 02- 262/19. 05. 2025 г. относно актуалната обществено – политическа обстановка в С.. Видно от справката, на 27 ноември 2024 г. ислямската групировка „Х. Т. ал Ш.“ започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. На 8 декември 2024 г. бунтовниците влизат в Д. и декларираят победа. Президентът Б. А. напуска страната и получава убежище в Русия. На 29 януари 2025 г. А. ал Ш. е назначен за временен президент на С.. На 18 февруари 2025 г. ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили и Сирийският демократичен съвет се споразумяват да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. Видно от справката, общото положение в страната се подобрява след оттеглянето (свалянето) от власт на президента Б. А. и поемането на контрол в столицата Д.. След преглед на информацията, съдът приема, че настъпилите нови обстоятелства водят до положителна промяна в обществено политическия живот в С. и подобряване на ситуацията със сигурността. Летището в Д. функционира и няма пречка за завръщане в С. на чужденците, които са напуснали страната по време на режима на Б. А.. Страната се стабилизира и се връща към нормална работа на държавата и държавните институции. Има назначен премиер на преходно правителство на С.. Много сирийци, намиращи се извън страната се завръщат в родината

си, има голям обратен миграционен поток в посока С.. ВКБООН и партньорските организации увеличават хуманитарната помощ, за да осигурят потребностите на завърналите се сирийци. На 13 май 2025 г. президентът на САЩ Д. Т. заявява, че ще разпорежи отмяна на санкциите срещу С., което ще проправи пътя за по-голямо участие на работещите в С. хуманитарни организации, улеснявайки чуждестранните инвестиции и търговията, докато страната се възстановява.

Желанието на сирийските бежанци, както и на вътрешноразселените сирийци да ес завърнат е видно и от Изявление на Върховния комисар на ООН за бежанците на конференцията за С., проведена на 18 март 2025 г. в Б.. В изявлението е акцентирано върху осигуряването на международна помощ за завръщащите се, а не за забрана за връщане на сирийски граждани в страната им на произход.

Обоснован и мотивиран е извода на административния орган, че данните от справката не сочат на съществуване на основание за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Причините за напускане на страната по произход са извън приложното поле на ЗУБ. Чужденецът посочва, че не желае да се завърне в С. заради баща си, с когото имат конфликт. Семейните конфликти не са основание за предоставяне на международна закрила. Видно от дадените обяснения пред административния орган и в хода на съдебното производство, чужденецът сам е избрал да напусне Л., където трайно се установил и живял без проблеми дълги години преди да се върне в С. при баща си. Настоящата инстанция счита, че не съществува пречка същият да се завърне в друг регион на страна, извън област Х., където няма да е в контакт и конфликт с баща си и няма да има проблеми със сигурността.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че за А. А. М. не съществуват предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут.

Обжалваното решение е и в съответствие с чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. При връщане в страната по произход не са застрашени животът или свободата на А. А. М. по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и той не е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Тези изводи не се променят от представените в хода на съдебното производство нови писмени доказателства. На първо място не се установява тяхната достоверност. Жалбоподателят не ги е представил пред административния орган, въпреки, че те са съществували преди датата на провеждане на интервюто. На второ място те не установяват релевантни за производството факти. Т.нар. заповед за задържане на прокуратурата на област Т. Б. е по причина на семейния конфликт, за който не може да се приеме, че е основание за предоставяне на международна закрила нито по вътрешното, нито по международното право. Заявленията на бащата на А. А. М. по отношение на синовете му също са част от този семеен конфликт и са извън предметното поле на бежанското право като цяло. По отношение на заповедта за задържане във връзка с бягство от военна служба, настоящата инстанция счита, че тя е документ с невярно съдържание, съставена за целите на производството за получаване на закрила. По време

на интервюто пред ДАБ А. А. М. изрично заявява, че не е служил в армията и не е получавал призовка. Съответно няма как да е обвинен в отклонение от военна служба. Служебно известно на съда е, че в С. към настоящия момент има възможност за освобождаване от редовна военна служба срещу заплащане на обезщетение, има обявена амнистия, няма риск от участие във въоръжени сблъсъци, доколкото военният конфликт е разрешен, създават се професионални, а не наборни военни сили и сили за сигурност. Съвкупно преценена ситуацията не създава риск за живота, здравето и сигурността на жалбоподателя нито поради лични причини, нито поради обществено - политическата обстановка в страната по произход.

С оглед изложеното, правилно ответникът по същество е приел, че молбата е неоснователна и я е оставил без уважение, поради което и жалбата следва да се отхвърли. На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. - град, I-во отделение, 43 –ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Решение № 3061/10.04. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: